

Nr 157.

Av herrar **Månsson** i Hageström och **Lövgren** i Nyborg,
om upphävande av tullsatserna för spannmål.

Tid efter annan i mänsklighetens historia har det inträffat perioder, under vilka folken blivit underkuvade och utplundrade. Än har utplundringen skett genom utifrån inbrytande rövare under olika organisationsformer och benämningar, ännu oftare har dock plundringen skett genom inom landet uppkomna sammanslutningar, vilka under den ena eller andra förevändningen med list och våld lagt folket skattskyldigt under sig eller idkat rofferi på annat sätt.

En ny sådan period inträffade i och med kapitalismens genombrott i Europa omkring och efter mitten av 1800-talet. Ett förslaget fåtal organiserade sig då för att bedriva en rofferipolitik, vilken erinrar om 800- och 900-talens vikingatåg, såväl som om Hansans härjningar i Norden under senare delen av medeltiden.

Staterna plundrades på det mesta och värdefullaste av sin egendom, jord, skogar och vattenfall, genom censusomgärdade riksdagar, till vilka nästan ingen produktivt arbetande medborgare hade tillträde, utan som bestod av medlemmar av de gamla parasitära samhällsgrupperna och de nya kapitalisterna. Genom en växande militaristisk diktatur höllo dessa landets övriga invånare underkuvade under sig. I skydd av denna diktatur och en härskande klasslagstiftning beslagtogo de härskande för sin räkning här i vårt land det bästa av de allmänna skogarna och vattenfallen. Under denna verksamhet förbundo de sig med de stora jordägarna, åt vilka de, under namn av tullar och under förevändning att åtgärden skulle skydda den inhemska produktionen, voterade skatterätt på landets övriga invånare.

Med hänsyn till att frågan om dessa tullars avskaffande ideligen återkommit under halvannat årtionde och då nu deras verkningar äro så klarlagda genom tull- och traktatkommitténs utredning kan det näppeligen vara av nöden att mera utförligt orda i ett så välbekant ämne. Erinras må blott om, att spannmålstullarna ha en benägenhet att höja jordvärdet och därigenom öka den jordbrukandes skuldbörda, till gagn för kapitalisten men till skada för jordbrukaren. Tillfälle till en övergång från detta skadliga system erbjuder sig nu, då värdsmarknadspriserna på spannmål äro mycket höga och säkerligen så komma att förbli en lång tid framåt på grund av den europeiska jordens vanskötsel sedan krigsåren, medan å andra sidan den europeiska köpkraften något ökats, så att de förut

svältande kunna stilla sin hunger. Tidens allvarliga läge bjuder oss att söka få jordräntan sänkt, innan jorden måste sönderdelas och skiftas ut bland böndernas och lantarbetarnas söner. Stigande folkmängd, avspärrning av emigrationen till Amerika, förskjutningen av det industriella herraväldet till utomeuropeiska områden, varigenom även Sveriges industri står inför stagnation, och den sedan årtionden pågående rovhuggningen i våra glesnande skogar ställa oss inför en permanent växande arbetslöshet, vilken endast kan lindras genom att de uppväxande sönerna till bönder och lantarbetare beredas tillfälle att försörja sig på en egen torva, vilken måste utskiftas från såväl den allmänna jorden som de stora enskilda jordägarnas områden. Viktigt är då detta sker att de nya jordbrukarnas skulder icke bli större än nödvändigt är. Särskilt orättfärdigt skulle det vara, om de nuvarande tullbördorna vid avlösningen av godsens jord skulle kapitaliseras och läggas på de nya böndernas axlar.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte

- a) besluta upphäva tullsatserna å spannmål, omalen och malen, till följd varav rubrikerna 74—79 i tulltaxan skulle erhålla följande ändrade lydelse:

Spannmål:

Omalen:

74, råg, vete och korn, ävensom ärter och bönor, tjänliga till människoföda, fria.

75, havre, ävensom vicker, sojabönor samt andra ärter och bönor, ej till nästföregående rubrik hänförliga, fria.

76, malt, även krossat, fritt.

77, majs, fri.

78, andra slag, fria.

Malen:

79 a, gryn av havre, fria.

79 b, gryn, andra slag, mjöl, alla slag, ävensom mjöl av ar-rowrot och andra vegetabilier, ej till annan rubrik hänförliga, fria.

- b) i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att de under tulltaxans rubriker 74—79 b upptagna tullarna å omalen och malen spannmål måtte även för tiden från och med den 1 juli 1925 till innevarande års slut upphävas.

Stockholm den 20 januari 1925.

Fabian Månsson.

O. W. Lövgren
i Nyborg.